REPUBLIKA

ROK I. | ŁÓDŹ, PONIEDZIAŁEK, 14 MAJA 1923 r. | NUMER POJEDYŃCZY MK. 500. | № 125.

REDAKCJA i ADMINISTRACJA, PIOTRKOWSKA 49. TELEFON 22-14. | WYDANIE PORANNE. | GODZINY PRZYJĘĆ REDAKCJI 6—7 POPOŁUDNIU. RĘKOPISÓW NIEZAMÓWIONYCH NIE ZWRACA SIĘ.

WYNIKI WYBORÓW DO RADY MIEJSKIEJ.

Walne zwycięstwo Chjeny i Narodowej Partji Robotniczej.

Żydzi rozbili swe głosy.

Niemiecka Partja Pracy osiągnęła niespodziewanie dobre rezultaty

PRZEBIEG WYBORÓW.

Wczorajsze wybory do rady miejskiej w Łodzi w niczym nie przypominały jesiennych wyborów do sejmu i senatu. Zainteresowanie minimalne, agitacja nieżywotna, abstynencja przeciętnie 50 proc., mniejsza w okręgach, zamieszkałych przez ludność żydowską (głosowało tu około 70 proc. uprawnionych), większa w okręgach chrześcijańskich. Agitacja na mieście ospała: zaledwo kilka transparentów, i obnoszonych plakatów; po obojętnych, nieczułych na wybory ulicach wlecze się kilkanaście odrapanych dorożek, okazujących miastu agitatorów i rozwożących odezwy sjonistów i ortodoksów. Pozatym zauważyliśmy jeszcze jednego demonstratora NPR. na dorożkarskim rosynancie. Wszystko razem wyglądało bardzo ubogo i nieinteresująco. Przed lokalami wyborczemi pustki. Ani śladu dawnych „ogonków". Członkowie komisji z utęsknieniem wyglądają głosujących, którzyby przerwali monotonję i ziewający nastrój. Często okazuje się, że zgłaszający się nie są wciągnięci na listy wyborcze, ponieważ odsetek sprawdzających swe prawa wyborcze był doprawdy ni zasługujący wcale na uwagę.

Pomimo przepisów które wzbraniały wylepiania proklamacji agitacyjnych przy lokalach wyborczych były one rozlepiane na domach gdzie mieściły się lokale wyborcze. Na skutek interwencji od nośnych czynników były afisze te usuwane. Pod wieczór zainteresowanie nieco wzrosło.

W GŁÓWNYM KOMITECIE WYBORCZYM.

Wybory, które rozpoczęły się o godzinie 8 rano zakończyły się we wszystkich obwodach punktualnie o godz. 10-ej wieczorem, poczem natychmiast przystąpiono do obilczania na miejscu ilości głosów, które padły na poszczególne listy. Praca ta trwała około 2-ch godzin, tak że już przed północą główny komitet wyborczy, który rozgościł się w gmachu rady miejskiej przy ul. Pomorskiej, był w posiadaniu szczegółowych danych z kilku poblizkich obwodów. Po godzinie 12 z wszystkich dzielnic miasta poczęli napływać przedstawiciele poszczególnych obwodowych komisji wyborczych, którzy pod ochroną policji przywozili specjalnie uruchomionymi tramwajami paczki z kartkami wraz z gotowymi wykazami i protokułami. Materjał ten odbierał główny komisarz wyborczy, p. sędzia Kahl; pod jego kierunkiem sporządzane były ogólne zestawienia, które komunikowano natychmiast pp. wojewodzie, komisarzowi rządu i prasie.

PIERWSZE OBLICZENIA.

Dla lepszego orjentowania się naszych czytelników podajemy raz jeszcze wykaz list, na które składano głosy:

Nr. 2 — Polska Partja Socjalistyczna.
Nr. 4 — Bund.
Nr. 5 — Zw. proletarjatu miast i wsi (unieważniono).
Nr. 6 — Poalej Sjon.
Nr. 7 — Narodowa Partja Robotincza.
Nr. 8 — Chjena.
Ur. 10 — Niemiecka Partja Pracy.
Nr. 11 — Komitet żydów bezpartyjnych (chasydzi).
Nr. 12 — Niem. Stronnictwo Mieszczańskie.
Nr. 13 — „Lokator".
Nr. 14 — Zw. kupców i przemysłowców.
Nr. 15 — Stowarzyszenia właścicieli domów.
Nr. 16 Sjoniści.
Nr. 17 — Ortodoksi żydowscy.
Nr. 18 — Bezpartyjna lista przedmieść Bałut, Żubardzia itd.
Nr. 19 — Drobni kupcy żydowscy.
Nr. 20 — Ludowcy żydowscy.

Powyżej opisujemy przebieg operacji obliczania głosów.

Wyniki częściowe podajemy chronologicznie w miarę odbierania teelfonogramów informacyjnych:

Godz. 1 minut 30. Obliczono dotychczas 20 okręgów, czyli około 12 proc. Wyniki następujące: PPS. — 2489, Bund — 604, Poalej Sjon — 233, NPR. — 4172, Chjena — 6461, Niemiecka Partja Pracy — 1150, Bezpartyjni Żydzi —. 432, Niem. Partja Mieszczańska — 614, Lokator — 220, Związek Kupców — 127, Sjoniści — 1195, Ortodoksi — 911, Bezpartyjna lista przedmieść Bałut — 10, Drobni kupcy żydowscy — 0, Ludowcy żydowscy —521.

Na unieważnioną listę komitet proletarjatu miast i wsi padło według obliczeń dotychczasowych w dwudziestu okręgach 675 głosów.

Godzina 3 nad ranem. Obliczono rezultaty z 56 okręgów wyborczych. Wyniki w porównaniu z poprzedniemi nie doznały istotnych zmian: PPS. — 6100, Bund — 3070, NPR. — 10,800, Chjena — 18.400, Poalej Sjon — 1000, Niem. Partja Parcy — 4000, Sjoniści — 3180, Ortodoksi — 3020, Ludowcy żydowscy — 1349, unieważniona lista Nrł 5 — 1870. Dotychczas utrzymuje się kolejność następująca zdawana zresztą, spadziewana: 1) Chjena 2) NPR. 3) PPS.

Godzina 3-a minut 40 nad ranem. Obliczono wyniki głosowania w 62 okręgach. Proporcja utrzymuje się w dalszym ciągu: PPS. — 7000, Bund, 3140, Poalej Sjon — 1000, NPR. — 12.000, Chjena — 20.600, Niem. Partja Pracy — 4 800, Sjoniści — 3210, Ortodoksi — 3280, Ludowcy żyd. 1380, unieważniona lista zw. proletarjatu miast i wsi — 2.300.

Godzina 3-a minut 50 nad ranem. Okręgowy komitet robotniczy PPS. telefonuje nam: Obliczono ogólną sume głosów, oddanych w 84 okregach na 79.600, z czego na listę PPS. Nr. 2, padło 9671, czyli 12 i pół procent. Jak okazuje się, udział wyborców waha się pomiędzy 50 — 60 proc. nie jest więc mniejszy od przeciętnej, ujawniającej się zwykle przy wyborach parlamentarnych w Europie, aczkolwiek niższy jest o 30 proc. od udziału w wyborach do sejmu i senatu.

Godzina 4-a minut 20 rano. W 92 okręgach rezultaty tymczasowe głoszą: PPS. — 11.170, Bund — 4013, Poalej Sjon — 1286, NPR. 21636, Chjena — 30.540. Niem Partia Pracy. — 7820. Komitet żydów bezpartyjnych (chasydzi)— 2060, Niem. Str. Mieszcz. — 3190, „Lokator" — 950, Zw. Kupców i Przemysł. — 320, Właściciele nieruchomości — 436, żyd. — 1650.

Godzina 5 rano. Biuro Informacji Prasowych komunikuje: Po obliczeniu głosów w głównym komitecie wyborczym układ sił i wynik wyborów przedstawiał się następująco: Padło na:

Listę Nr. 2 PPS. 19072.
Listę Nr. 4 „Bund" 7971.
Listę Nr. 6 Poale Sjon — 2888.
Listę Nr. 7 NPR. — 42465.
Listę Nr. 8 Ch. T. N. — 51634.
Listę Nr. 10 Niem. Partja Pracy 11667.
Listę Nr. 11 Zrzeszenie żydów Bezpartyjnych 4362.
Listę Nr. 12 Niemieckie Stronnictwo Mieszczański — 5627.
Listę Nr. 13 „Lokator" — 1743.
Listę Nr. 14 Centr. Związek Kupców — 882.
Listę Nr. 15 Zrzeszeni Właść. Nieruchomości1299.
Listę Nr. 16 Centr. Sjonistyczny Kom. Wyb. — 8174.
Listę Nr. 17 Żyd. Ortodoks. Komitet Wyb. — 9694.
Listę Nr. 18 Zjednoczenie Bezpart. Gosp. Robot. Przedm. Łodzi — 886.
Listę Nr. 19 Bezpartyjny Kom. Drob. Kupc. i Przem. — 1.
Listę Nr. 20 Żyd. Demokrat. Ludowy Kom. 3945.

* * *

Ogółem padło ważnych głosów 172020, zaś jeden mandat przypada 2263 głosy. Wedle przybliżonych obliczeń mandaty radzieckie w Radzie podzielone będą w sposób następujący:

PPS. — 9, Bund 3, Poalej Sjon — 1 NPR. — 20, Chjena — 23 — 24, Niem. Partja Rob. — 5, Żydzi bezpartyjni — 2, Niem. Partja Mieszczańska — 2, Sjoniści 3 — 4 Ortodoksi — 4, Ludowcy żydowscy — 1.

Inne ugrupowania pozostały bez mandatów. Na nieważną listę Nr. 5 związku proletarjatu miast i wsi padło około 5750 głosów.

—o—

Ku czci ś. p. prezydenta Narutowicza.

Ustawiono pomnik w min. spraw zagranicznych.

AW. — WARSZAWA, 13 maja — Dzisiaj w ministerstwie spraw zagranicznych odbyło się uroczyste odsłonięcie popiersia śp. prezydenta Narutowicza.

Na uroczystości obecni byli perzydent Rzeczypospolitej Wojciechowski, marszałek sejmu Rataj, marszałek senatu Trąmpczyński, ministrowie, posłowie, senatorowie, rodzina zmarłego, oraz urzędnicy ministerstwa.

Uroczystość zagaił przewodniczący komitetu uczczenia śp. prezydenta Narutowicza, miinster Bertoni, który w przemówieniu swym podniósł zasługi śp. prezydenta dla odradzającej się państwowości polskiej. „Niech wiadómość o uroczystości dzisiejszej — mówił minister Bertoni — pierwszej na ziemiach Polski, dalekiem rozejdzie się echem. Niech znajdzie dźwięczny odgłos na Żmudzi w rodzinnem mieście Prezydenta Telszach, i w śnieżnych górach gościnnej, ukochanej przez Niego Szwajcarji. Pamiętając o Jego ofiarności i troskliwości, jaką otaczał swych współpracowników, składają dzisiaj oni hołd Jego pamięci, ustawiając w gmachu ministerstwa popiersie, przekazując na wieczne uczczenie jego szlachetne rysy, zakute w bronz".

Minister Skrzyński wyraził komitetowi podziękowanie za szlachetną inicjatywę, podkreślając, że popiersie śp. prezydenta Narutowicza pozostanie w ministerstwie jako wyraz wdzięczności za ojcowską opiekę, jaką otaczał swych współpracowników, oraz jako dowód tradycji polskiej polityki zagranicznej.

BEZROBOCIE W PRUSIECH WSCH.

AW. — KRÓLEWIEC, 13 maja — W Prusiech Wschodnich daje się odczuwać coraz dotkliwiej kryzys w przemyśle i handlu, którego wykładnikiem jest wzrastająca ciągle liczba bezrobotnych. Od czerwca zostanie zamknięty cały szereg fabryk, co również powiększy liczbę bezrobotnych

AW. — KRÓLEWIEC, 13 maja — W Prusiech Wschodnich wybuchł strejk robotników rolnych, spowodowany nie uwzględnieniem ich żądań. Srejk obejmuje 5 powiatów.

Istnieje możliwość rozszerzenia się strejku na całe Prusy Wschodnie.

„AUTONOMJA" KŁAJPEDY

AW. — KŁAJPEDA, 13 maja — Wydano rozporządzenie, znoszące istniejący dotychczas stan wyjątkowy, oraz wszystkie zarządzenia wojskowe. Tem samem wprowadzono wolność prasy i zgromadzeń

Rozporządzenie powyższe nie dotyczy prasy kłajpedzkiej, znajdującej się pod kierunkiem obywateli niekłajpedzkich.

Jest rzeczą charakterystyczną, że proklamowana przez litwinów autonomja nie została jeszcze ogłoszona urzędowo. Szczegóły autonomji opierają się na informacjach prywatnych i na przemówieniu Galwanauskasa.

ROKOWANIA ESTOŃSKO-NIEMIECKIE

AW. — KRÓLEWIEC, 13 maja — Rokowania estońsko-niemieckie w sprawie odszkodowań wojennych zostały ukończone.

Osiagnięto porozumienie we wszystkich kwestjach, prócz sprawy zestawienia wykazów poszczególnych spraw, podlegających odszkodowaniom.

W sprawach gospodarczych został zawarty tymczasowy układ, który przedłożony będzie obu stronom do ratyfikacji.

O ZWROT MIENIA POLSKIEGO.

PAT. — MOSKWA, 13 maja — Delegacja polska nie otrzymała dotychczas odpowiedzi na ostatnie przedstawienia w sprawie zwrotu archiwów i mienia przedstawicielstw polskich zagarniętego w r. 1920-tym przez władze sowieckie. Zwrot tego mienia został zastrzeżony w specjalnym załączniku do traktatu ryskiego.

ŚMIERĆ ŻONY MASSARYKA.

PAT. — PRAGA, 13 maja — Wczoraj w nocy zmarła tutaj żona prezydenta Massaryka.

Sowiety ostro atakują Anglję.

Zabójstwo Worowskiego zwalane jest na barki polityki angielskiej. -- W Moskwie i miastach prowincjonalnych odbyły się ochody demonstracyjne i żałobne.

PAT. — MOSKWA, 13 maja — Wczoraj odbył się tutaj pod przewodnictwem Kamieniewa wiec, na którym rozpatrywana była obecna sytuacja. Kamieniew wezwał na wstępie zebranych do uczczenia pamięci Worowskiego, poczem zabrał głos Cziczerin, który w swem przemówieniu przedstawił rzekome powody jakiemi kierowała się Anglja, wysyłając notę do sowietów i zbijał zarzuty, wysunięte w tej nocie, określając je jako kłamliwe względnie oparte na fałszywych informacjach. Głównym powodem stanowiska, zajętego przez Anglję była, zdaniem Cziczerina, bojaźń o Wschód, którego Rosja broni przed imperjalizm. angielskim. Masy pracujące w Rosji, mówił Cziczerin, nie poddadzą się żadnemu gwałtowi, gdyż naród rosyjski szanuje pokój i nie na niego spadnie odpowiedzialność za jego naruszenie. Ze swej strony proponujemy Anglji, aby konflikt został rozpatrzony przez specjalną konferencję, wobec tego, że i my mamy cały szereg zarzutów przeciw gwałtom Anglji w stosunku do Rosji. O ile Anglja odrzuci naszą propozycję i będzie trwała w dziesięciodniowym terminie, zaznaczonym w nocie, to będzie to dowodem jej dążenia do uplanowanego z góry zerwania. Po Cziczerinie przemawiał Trocki, który podkreślił pokojowe tendencje Rosji sowieckiej, która jednak nie podda się rozkazom wielkich państw zachodnich i twardo stać będzie na stanowisku, bronionym przez armję czerwoną i czerwoną flotę. Po wiecu odbyła się manifestacja na ulicach Moskwy. Podobne manifestacje, zorganizowane z inicjatywy władz rządowych, odbyły się w Piotrogrodzie, Odesie i Charkowie.

AW. — MOSKWA, 13 maja — Dla uczczenia pamięci Worowskiego odbyło się uroczyste posiedzenie moskiewskiego sowietu, na którem obecni byli członkowie korpusu dyplomatycznego, za wyjątkiem Anglji. Zebrani uczcili pamięć Worowskiego przez powstanie.

Cziczerin w przemówieniu swojem rzucił formalną odpowiedzialność za zabójstwo na Szwajcarję, a moralną na Anglję, Francję i Włochy. Mówca w ostrych słowach napiętnował politykę rządu angielskiego, a w szczególności lorda Curzona, której przeciwstawia opinję angielską, kierując się rozsądkiem. Pod koniec swego przemówienia Cziczerin oświadczył że Sowiety oddawna są skłonne do kompromisu i w tej nawet chwili rząd sowietów widzi wyjście z sytuacji przy dobrej woli obu stron.

DEMONSTRACJE W MOSKWIE.

AW. MOSKWA, 13 mja — Odbyły się tutaj wielkie demostracje uliczne z powodu zabójstwa Worowskiego, do których nawoływała energicznie cała prasa moskiewska.

Demostracje nosiły charakter wybitnie antyangielski.

—

Poselstwa cudzoziemskie zostały otoczone przez policję, a ulice, prowadzące do poselstwa angielskiego, zamknięte były dla manifestantów przez piesze i konne oddziały czere-wyczajki, co uniemożliwia ewentualne ekscesy ze strony rozgorączkowanych zabójstwem Worowskiego tłumów.

Zaostrzenie stosunków angielsko-sowieckich.

PAT. — WIEDEŃ, 13 maja — „Neue Freie Presse" donosi z Lozanny: Według doniesień z urzędowej strony angielskiej, w gabinecie angielskim przeważa zapatrywanie, że tylko zupełnie zadawalniająca odpowiedź sowietów na notę Curzona pozwoli na utrzymanie dotychczasowych stosunków z Rosją.

„Pall Mall Gazette" twierdzi na podstawie informacji z kół urzędowych, a Rosja nie wykonała lojalnie układu handlowego, w którym uroczyście zobowiązała się powstrzymać od wszelkiej propagandy politycznej przeciw Anglji, a w szczególności od finansowania ruchu rewolucyjnego na terenie Anglji. Doświadczenie wykazuje, że Rosja przyjęła te zobowiązania bez dobrej woli dotrzymania ich, przeciwnie, z góry zmierzała podejść Anglję i sfinansować ruch rewolucyjny na jej terytorjum, zapewniając jednocześnie o swej przyjaźni i żebrząc o pomoc dla głodnych. Zdaniem dziennika, trudno o wstrętniejszą nieuczciwość. Wprawdzie w Anglji nie życzą sobie zerwania stosunków handlowych z Rosją, kończy dziennik, nie można jednak rafinowanych oszustów traktować tak, jak się traktuje dyplomatów.

JAKIE BYLO STANOWISKO WOROWSKIEGO NA KONFERENCJI LOZAŃSKIEJ.

PAT. — LOZANNA, 13 maja — W odpowiedzi na zarzuty podniesiono przez jednego z członków delegacji rosyjskiej przeciw sekretarjatowi generalnemu konferencji pokojowej, przeciw szwajcarskiej radzie federalnej w związku z zamordowaniem Worowskiego, zaznaczyć należy co następuje:

Dnia 5-go kwietnia Worowski przesłał sekretarjatowi generalnemu konferencji w Paryżu pismo, w którem prosi o powiadomienie go, kiedy będą podjęte prace komitetu politycznego na konferencji w Lozannie, w celu umożliwienia członkom delegacji rosyjskiej przybycia do Lozanny we właściwym czasie.

Massigli odpowiedział na powyższe pismo d. dnia 12 kwietnia, zaznaczając, że w nowej fazie konferencji, wobec tego, iż delegacja turecka nie zażądała wprowadzenia żadnych zmian do projektu konwencji w sprawie cieśnin, opracowanego w obecności delegacji rosyjskiej, obrady w sprawie konwencji, dotyczącej cieśnin prawdopodobnie podjęte nie zostaną.. Ponieważ Cziczerin oświadczył wtedy, że przedstawiciel rosyjski konwencji nie podpisze, prosi Massigli o powiadomienie go, czy poglądy rządu rosyjskiego zmieniły się pod tym względem.

Na list powyższy nie nadeszła odpowiedź, jedynie Worowski udał się do Lozanny. Dnia 27-go kwietnia zawiadomił on o swym przybyciu sekretarjat generalny konferencji, prosząc o interwencję władz związkowych, aby rosyjski kurjer dyplomatyczny mógł w ambasadzie szwajcarskiej w Berlinie uzyskać wizę paszportową. Na to żądanie powiadomiono Worowskiego, że prośba jego nie może być uwzględniona, dopóki nie odpowie na pytanie z dnia 12 kwietnia. Dnia 27. 4. Worowski wystosował do Massigli-ego, pismo w którem nie odpowiedział na pytanie, które mu postawiono, lecz powołał się na pismo, jakie miał poprzednio wystosować do rządu włoskiego i w którem rzekomo oświadczył, że Cziczerin nigdy nie zaznaczył, iż odmawia złożenia podpisu na konwencji dotyczącej cieśnin. Cziczerin stwierdził tylko że projekt postawiony przez sojuszników jest sprzeczny z interesami Rosji i jej sprzymierzeńców i że projekt ten był opracowany bez udziału Rosji, Ukrainy i Gruzji. Dnia 30-go kwietnia wiązkowy departament polityczny w Bernie zwrócił się do konferencji o wyjaśnienie, jaki jest stosunek delegacji rosyjskiej do konferencji. Przed udzieleniem odpowiedzi uczyniono ze strony konferencji ponwnie kroki aby skłonić Worowskiego do oświadczenia, w któremby zaznaczył, że rząd rosyjski skłonny jest podpisać konwencję w sprawie cieśnin. Ponieważ oświadczenia takiego nie uzyskano w dniu 4 maja, wystosowano do związkowego departamentu politycznego w Bernie odpowiedź, w której oświadczono, że Worowski nie może być uważany za uczestnika konferencji.

ZAKAZ DEMONSTRACJI W LOZANNIE

PAT. — LOZANNA, 13 maja — Zabroniono tu urządzania pochodów, manifestacji i zebrań na otwartem polu, pozostających w związku z zamachem na Worowskiego. Zezwolono jedynie związkom syndykalistów, socjalistów i komunistów wziąć udział w wyprowadzeniu zwłok Worowskiego, zabraniając wygłaszania jakichkolwiek przemówień.

STAN ZDROWIA AHRENSA I DIWILKOWSKIEGO.

PAT. — KRAKÓW, 13 maja — „Neue Freie Presse" donosi z Lozanny: Stan zdrowia Ahrensa i Diwilkowskiego poprawił się tak, że lekarze mają nadzieje utrzymania ich przy życiu

POGRZEB WOROWSKIEGO.

PAT. — LOZANNA, 13 maja — Pogrzeb Worowskiego odbędzie się w poniedziałek.

PAT. — LOZANNA, 13 maja — Przybyła tu żona zamordowanego Worowskiego.

Marszałek Foch w Krakowie.

PAT. — KRAKÓW, 13 maja — Dziś o godz. 10-ej rano odbyła się na Rynku Głównym uroczysta msza polowa przed ołtarzem polowym, ustawionym na tle Suklennic. Połowę rynku zapełniły oddziały załogi krakowskiej z różnych rodzajów broni, pod dowództwem gen. Tinza. Przed ołtarzem, udekorowanym zielenią, wśród flag francuskich i polskich, zajęli miejsca prezydent miasta Federowicz, naczelnicy władz i urzędów, konsulowie państw obcych, rektor uniwersytetu, generalicja oraz korpus oficerski. O godz. 10-ej przybył marszałek Foch w gronie towarzyszących mu osób cywilnych i wojskowych francuskich i polskich Przybvwającego marszałka powitały tłumy publiczności żywiołowymi okrzykami. Marszałek odebrał od gen. Tinza i przy dźwiękach „Marsyljanki" i hymnu narodowego polskiego przeszedł przed frontem długiego szpaleru wojsk, poczem zajął miejsce przed ołtarzem. Obok niego zajęli miejsca: min. Sosnkowski, marszałek Piłsudski, pos. francuski Panafieu, gen. Rozwadowski i inni. W czasie mszy śpiewał chór akademicki. Po skończonem nabożeństwie marszałek dokonał dekoracji krzyżami legjo honorowej. Odznaczeni zostali: Krzyżami oficerskimi legji generałowie Kostecki i Ledochowski, krzyżami kawalerskimi legji pułk. Łuczyński. Podpułk. Bystram i Langner, major Beck, kap. Laskowski, rotmistrz Schmidt i Kiełbsz. Palmy uniwersyteckie otrzymał porucznik Dzieslewski. Po mszy świętej marszałek Foch wraz z otoczeniem udał się piechotą przez rynek ku ul. Straszewskiego i zajął miejsce u wylotu ul. Wolskiej. Tu odbyła się defilada wojsk pod dowództwem gen. Tinza. Po defiladzie marszałek wyraził gorące uznanie inspektorowi armji Szeptyckiemu i gen. Tinzowi za doskonałą postawę żołnierzy. Następnie marzałek udał się do teartu im. Słowackiego, gdzie młodzież szkolna urządziła święto „Wiosny". Przybywającego marszałka zebrane w westibulu dzieci powitały okrzykami i obrzuciły go kwiatami. Gdy marszałek zajął miejsce w loży, po podniesieniu kurtyny ukazał się barwny obraz tysiąca dzieci malowniczo ugrupowanych. Orkiestra odegrała „Marsyljankę" i hymn narodowy i rozległy się okrzyki na cześć Francji i Marszałka. Jedna z dziewczynek wygłosiła wierszz okolicznościowy w języku francuskim, a następnie dziatwa odegrała obrazek sceniczny „Wiosna i Zima". Gdy marszałek opuszczał teatr powtórzyły się gorące manifestacje dzieci, które obrzucając marszałka kwiatami, odprowadziły go do samochodu. O godz. 13-ej marszałek wziął udział w śniadaniu, wydanem na jego cześć przez państwo Zdzisławów Tarnowskich, a następnie zwiedził miasto. O godz. 19-ej przyjął na swej kwaterze przedstawicieli prasy krakowskiej. Wieczorem marszałek był na obiedzie u b. prezesa ministrów Nowaka a o godz. 21. 45 opuścił Kraków.

Zatarg między prez. Wojciechowskim a marszałkiem Sejmu Ratajem?

Tel. wł. — WARSAWA, 13 maja — W kuluarach sejmowych rozeszła się pogłoska, iż marszałek Rataj wystosował ostry list do prezydenta Rzeczypospolitej Wojciechowskiego, w którym oświadcza on, iż na przyszłość nie będzie brał udziału w oficjalnych uroczystościach reprezentacyjnych, o ile powtórzy się fakt nieokazywania mu należytego szacunku, jako marszałkowi Sejmu, oraz posłom podczas uroczystości.

W liście tym marszałek Rataj wskazuje na art. 40 konstytucji, która nakazuje okazywanie honorów, należnych marszałkowi Sejmu, jako zastępcy prezydenta Rzeczypospolitej.

Marszałek Rataj czuje się zapewnie dotknięty faktem, iż podczas uroczystości 3 maja na placu Saskim przy odsłonięciu pomnika ks. Józefa Poniatowskiego zmuszony był zająć miejsce między ministrami, zaś prezydent Wojciechowski, marszałek Foch oraz marszałek Piłsudski i premjer Sikorski zajęli miejsca honorowe w pierwszym rzędzie na specjalnie ustawionych fotelach.

Zjazd filozofów polskich.

AW. — LWÓW, 13 maja — Dnia 13 b. m. nastąpiło zamknięcie pierwszego polskiego zjazdu filozoficznego.

Po odczycie profesora Kotarbińskiego i dr. Zborowskiego zjazd uchwalił cały szereg rezolucji, a mianowicie: 1) w sprawie rozszerzenia nauczania filozofji w szkołach średnich oraz wypracowania odpowiednich podręczników, 2) w sprawie założenia instytu psychologicznego, 3) w sprawie utworzenia we wszystkich uniwersytetach polskich specjalnych katedr historji filozofji, 4) w sprawie przekładów i wykładania utworów klasyków filozoficznych, 5) w sprawie poparcia wyjazdów historyków filozofji polskiej zagranicę, celem gromadzenia znajdujących się tam materjałów 6) postanowiono zwrócić się z odezwą do najszerszych warstw społeczeństwa, aby każdy, kto posiada materjał do badania filozofji polskiej zawiadomił o tem specjalny komitet.

Sprawę terminu i miejsca, gdzie odbyć się ma następny zjazd, postanowiono przekazać stałemu komitetowi zjazdowemu.

O TRANZYT PRZEZ ŁOTWĘ.

AW. — KRÓLEWIEC, 13 maja — Królewiecka dyrekcja kolejowa zaprosiła dyrekcję kolejową łotewską na konferencję z przedstawicielami kolejnictwa niemieckiego celem opracowania planu bezpośredniego ruchu towarowego między Prusami Wschodniemi a Rosją przez terytorjum łotewskie.